

ХРЕСНА
ДОРОГА

ΧΡΕΣΝΑ ΔΟΡΟΓΑ

ХРЕСНА ДОРОГА

Бібліотека "Волення з Волині"
1997

Бібліотека “Волення з Волині”
Ч. 1

За згодою духовної влади
Львів-Луцьк, 22 січня 1996 р.

3 Євангелія Св. Марка

З самого ранку первосвященики вчинили нараду із старшими та книжниками - увесь синедріон. Зв'язавши Ісуса, вони повели та й видали Його Пилатові. Пилат спитав Його: "Ти - цар юдейський?" Він уже у відповідь мовив йому: "Ти кажеш". А первосвященники багато обвинувачували Його. І знову спитав Його Пилат, кажучи: "Не відказуєш нічого? Дивись скільки Тебе винуватять". Та Ісус нічого не відповідав більше, тож дивувався Пилат.

На свято Пасхи відпускав він їм одного в'язня, того, якого вони просили. А був один, що звався Варавва, ув'язнений з бунтівниками, які під час бунту вчинили були вбивство. І народ, підвівшись, почав просити про те, що він робив їм завжди. Пилат же відповів їм, кажучи: "Хочете, щоб я відпустив вам царя юдейського? Знав бо, що первосвященики видали Його через заздрощі. Первосвященики ж підбурили народ, щоб він відпустив їм радше Варавву. Пилат знову заговорив і

мовив до них: “Що ж мені робити з тим, що ви звете царем юдейським? А ті знову закричали: “Розіпни Його!” Пилат же сказав до них: “Що за зло вчинив він?” А вони ще гірше кричали: “Розіпни Його!” Тоді Пилат, бажаючи догодити юрбі, відпустив їм Варавву, Ісуса ж, убичувавши, видав, щоб Його розп’яли.

Вояки повели Його в середину двору, тобто у преторію, та й скликали всю чоту. Вони вдягли Його в багряницю і, сплівши вінець із тернини, поклали на Нього та й почали Його вітати: “Радуйся царю юдейський!” І били Його простинею по голові, плювали на Нього й, падаючи на коліна, поклонялись Йому.

Коли над Ним наглумилися, зняли з Нього багряницю й одягнули Його в Його одягу. Опісля ж повели Його на розп’яття.

Одного ж перехожого, Симона Кириная, батька Олександра та Руфа, що повертався з поля, присилювали нести Йому хрест.

І привели Його на місце Голготу, що значить Череп-місце, та й дали Йому пити вина, змішаного з міррою, та Він не прийняв. Тоді розп’яли Його й поділили Його одягу, кинувши на неї жереб, хто що

візьме. Була ж третя година, коли вони розп'яли Його. А був і напис, за що Його засуджено, написаний: "Цар Юдейський".

І розп'яли з Ним двох розбійників, одного праворуч, а другого ліворуч від Нього. Тоді збулося Писання, що каже: "І з беззаконними полічено Його".

І прохожі хулили Його й, киваючи своїми головами, промовляли: "Гей ти, що храм руйнуєш і в три дні знов його будуєш - спаси себе з хреста!" А й первосвященики глузували між собою й разом з книжниками приказували: "Інших спасав, а себе - не може спасти! Христос, цар Ізраїля - хай зійде тепер із хреста, щоб ми побачили й увірували". Та й ті, що були з Ним розп'яті, зневажали Його.

І як настала шоста година, темрява наступила по всій землі аж до дев'ятої години. О дев'ятій же годині Ісус скрикнув голосом сильним: "Елої, Елої, лама савахтані?" - що означає у перекладі: "Боже мій, Боже мій! Чому еси покинув мене?" Деякі з тих, що там стояли, почувши те сказали: "Он, Іллю кличе!" Побіг один і, намочивши губку оцтом та настромивши на тростину, дав Йому пити, кажучи: "Чекайте, побачимо, чи прийде

Ілля зняти Його!” А Ісус, голосом сильним скрикнувши, віддав духа. Тоді завіса в хмарі роздерлася надвоє, зверху аж до низу. Бачивши ж сотник, що стояв проти Нього, що так віддав духа, сказав: “Чоловік цей справді був Син Божий”.

Були ж жінки, що дивилися здалека. Між ними була Марія Магдалина, Марія, мати Якова Молодшого та Йосифа, і Саломія, що слідом за Ним ходили і Йому служували, як був Він у Галилеї, та й багато інших, що з Ним були прийшли в Єрусалим.

Коли настав уже вечір, - тому що була це п'ятниця, тобто перед суботою, - Йосиф Ариматейський, поважний радник, що й сам очікував Божого Царства, прибув і, сміливо ввійшовши до Пилата, попросив тіло Ісуса. Пилат же здивувався, що вже вмер; і прикликавши сотника, спитав його, чи давно помер. Довідавшись від сотника, він видав Йосифові тіло; а Йосиф, купивши полотно, зняв Його, обгорнув полотном і поклав Його у гробі, що був висічений у скелі; потім прикотив камінь до входу гробу; Марія ж Магдалина й Марія, мати Йосифа, дивились, де Його покладено.

(Мк 15)

Як відправляти Хресну Дорогу?

Побожні християни, мандруючи з далеких країн до Святої Землі, на якій жив Ісус Христос, проходили часто місця Його останнього путі, що веде від палацу Пилата до місця смерті - гори Голготи. Згодом не тільки в Єрусалимі, але і в інших християнських країнах згадка про останню путь Ісуса стала дуже розповсюдженою, а з огляду на Хрест, який ніс Ісус, названо її "Хресна дорога". Для того щоб пережити Хресну дорогу в храмах, у них визначено спеціальні місця, популярно названі "стаціями", перед якими ми роздумуємо над окремими моментами Хресної Дороги Спасителя. Хресна дорога поділена на 14 стацій і відправляють її таким чином: після вступних молитов ми проходимо Хресну путь Спасителя, роздумуючи під час кожної стації над тим, що зображено на відповідній даній стації картині. На початку кожного роздуму ми молимося такими словами:

- **Поклоняємось Тобі, Христе, й величаємо Тебе,**
- **бо Ти через Хрест свій відкупив світ.**

Потім декілька хвилин роздумаємо (мовчки або вголос). Після цього ведучий каже (один раз або тричі):

- Ти, що за нас тернів рани;*
- Ісусе Христе змилуйся над нами.*

Можна додати ще інші молитви, такі, наприклад, як “Отче наш”, “Радуйся, Маріє”, “Слава Отцю”. Роздуми під час стацій можна також підбирати самому. У випадку, коли неможливо відправити Хресну дорогу у храмі, можна відправити її в будь-якому іншому місці, духовно супроводжуючи Ісуса на Голготу.

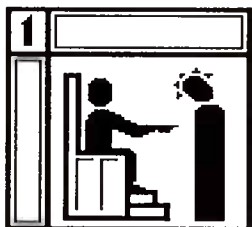

ХРЕСНА ДОРОГА ДЛЯ ДІТЕЙ

Хресна дорога - це дорога до спасіння кожної людини, а також дитини. Спасіння світу сталося на хресті. Господь Ісус із любові до людини віддав своє життя за наше спасіння. Багато страждав, помер за наші гріхи, спокутував провини наші й показав, яка дорога веде до спасіння.

Сьогодні стаємо перед стаціями хресної дороги, щоб пригадати нам і пережити ту дорогу, яку дві тисячі років тому пережив Господь Ісус. Будемо Йому товаришувати, роздумуючи Його страждання і наше життя.

Ісус засуджений на смерть

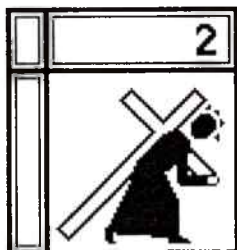
Поставили Господа Ісуса перед Пилатом. Обвинуватили Його за не вчинені провини, без слідства оголосили вирок. За що Ісус засуджений? Чому? Жив тихо, спокійно, вчинив багато добра, оздоровлював, воскрешав мертвих, нікого не скривдив. Що за вражаюча несправедливість!

А як часто ми говоримо кривдячі судження на друзів, на вчителів, на батьків. Так, дійсно, ніхто не знає до кінця іншу людину, вона сама для себе є таємницею, і тільки Ти, Господи, можеш її зрозуміти.

Не буду осуджувати, не буду засуджувати, Ісусе Тебе, бо Ти є в кожному ближньому, в кожній людині.

“Якщо не станете дітьми, не ввійдете до небесного царства” - я є Твоєю дитиною, постараюся бути довірливим, відвертим і люблячим, як дитина, - допомагай мені, Господи Ісусе.

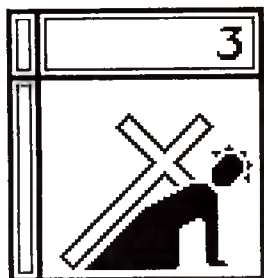
Ісус бере хрест на свої плечі

“Хто хоче бути Моїм учнем, нехай візьме хрест і йде за Мною”. Приймаєш, Господи Ісусе, свій хрест, і хоча не належав він Тобі, не питаєш: чому я. Це наші людські гріхи притискають Тебе до землі, страшенно збільшуючи тягар хреста.

Господи Ісусе, не тільки що несеш хрест, але не скаржишся, не нарікаєш, ідеш своєю дорогою, хоча ця дорога - крута й важка.

Господи Ісусе, відкину приємності, візьму обов'язки: опікуватися сестрою, братом, допоможу мамі, відвідаю хворого приятеля. Маю тата п'яницю - це мій хрест, буду молитися за нього й проявлю до нього пошану. І хоч мій хрест невеликий, у стосунку до Твого, Ісусе, часом важко мені його нести. Тому поєдную мій хрест із Твоїм і від сьогодні підемо разом, буде нам бадьоріше, не будеш Сам, Христе, і я також не буду сам. Можеш, Господи, розраховувати на мене.

Ісус падае під хрестом

Перше падіння, біль, нестерпно пече пошматована шкіра, сочиться кров, сором. Ти сам, Господи Ісусе, люди навколо не квапляться допомогти, ніхто Тебе не піднімає. Але Ти, Господи Ісусе, тихенько встаєш, не звертаєш увагу на те, що говорять, встаєш, підіймаєш свій хрест і йдеш далі.

Стільки разів падаємо, грішимо, занадто легко довіряємо іншим, не зважаємо на те, що говорять Батьки, йдемо напролом - зраджуємо близьких, найближчих, живемо легковажно, обманюємо, не завжди молимося, або робимо це як-небудь. Що називаю дружбаю? Чи спільних злих вчинків є приятелем? Чи, в ім'я дружби, делікатно звернеш йому увагу?... Відхилився, відштовхнув, залишився сам. Колега чи подруга зробили тобі прикрість, вчитель неправильно тебе оцінив, батьки зайняті

своїми справами, клопотами, присвячують для тебе занадто мало часу, не знаєш, що робити? Отже, виходиш з дому, бо на вулиці, у друзів, у клубі щось діється... щось... але чи щось доброго?

Господи Ісусе, жаліємо за наші гріхи і падіння, дивлячись на Тебе, хочемо піднятися, відпочити в Домі Отця і йти далі в життя з Тобою.

Ісус зустрічає свою Матір

Господь Ісус, замучений, покинений, смутний, іде хресною дорогою і зустрічає свою Матір - єдину, доброзичливу, співстраждаючу, кохаючу особу. Це спіткання болісне, страждають двоє: Мати і Син, але, хоч серця їх стискає біль, однак дуже радіють, бо можуть взаємно допомагати в стражданні.

Наші зустрічі з мамою, з родичами, теж часом є для нас болісними, бо батьки не все дозволяють, бунтуємося. А коли

самі собі “розбиваємо коліна”, робимо кривду, власне, мама пом’якшує страждання. Яке моє відношення до мами, до родичів. Як даю їм свою, дитячу, любов?

Допоможи, Господи, щоб ми ніколи не закривали очей ані сердець, не відверталися від найближчих, від тих, котрі страждають і чекають на допомогу. Вчини, щоб ми вміли і хотіли бути вразливими на людську біду.

Допоможу батькам, скажу сердечні, теплі, повні любові, слова, промовчу, коли вони вже не володіють собою, часто я є причиною цього. Поділюся сніданком із подругою чи колегою в класі, котрі не мають що з’їсти, незамітно допоможу, щоб не вразити людської гідності, поділюся іграшками з тими, котрі їх не мають. Піднесу до дому покупки старшій особі, бо то для неї завеликий тягар. Вийду, як Мати Ісуса, на зустріч другій людині. Для своєї мами буду радістю її життя, бо, дякуючи їй, живу. Вона, разом із моїм татом, піклується про моє виховання.

Мати Ісуса, допомагай мені в моїх справах.

Симон з Киринії допомагає Ісусу нести хрест

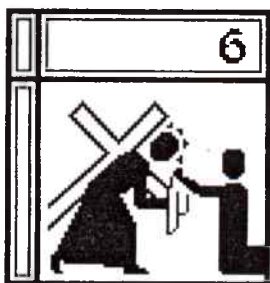

Господи Ісусе, коли Ти вже не мав сили, змушено Симона з Киринії, щоб допоміг Тобі нести хрест. Хоч не мав він на це великого бажання, однак, приніс Тобі полегшення в стражданні, хоча на хвилину міг Ти відпочити.

Багато людей самотньо страждають. Господи, дай щоб я зрозумів, що страждання, поділене з кимсь, приносить полегшення тому, хто страждає, а тому, котрий допомагає, дозволяє дозрівати. Так часто мені не хочеться... тепло, чисто, спокійно, що мене обходить, що комусь зле. Іду на лижі в гори, а що приятель залишається? Що ж, він не має грошей, нехай сидить вдома. А може знайдеться в нашому домі місце, щоб часом запросити його до спільної гри й почастувати вечерею? Повертаюся зі школи, мами немає, помию посуд, обберу картоплю, витру пил, подам їй ввечері чай. У нашому

класі хтось не справляється з математикою, фізикою, запропоную свою допомогу - ні, не дам списати завдання, це не про те йдеться, два рази на тиждень зустрінуся з приятелем, поясню, навчу, разом будемо вчитися - підніму цей хрест, полегшу приятелю. Буду мати свою участь в його стражданні.

Господи Ісусе, дай мені вразливість, щоб я умів зауважити потреби інших, щоб хотів допомогти нести хрест із тими, котрі далі вже не можуть, котрі без допомоги не дадуть собі ради. Буду допомагати ближнім, навіть коли б мусив перемогти внутрішній опір, допомагай мені, Мати.

Вероніка витирає Ісусу обличчя

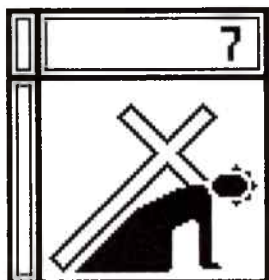
Господи Ісусе, несеш свій хрест, так багато людей бачить і нікому до голови не приходить, щоб Тобі допомогти, хоча б витерти піт з обличчя. Свята Вероніка має

милосердне серце, зближається, продирається через натовп, хоче Тобі принести полегшення в стражданні, а Ти, Господи Ісусе, так страшенно змучений, зболілий, умів виявити їй вдячність - на хустині залишив відбиття Твого Найсвятішого Обличчя.

Замучений Христе, я хочу приносити іншим полегшення в стражданнях інших. Роздивлюся навколо, подивлюся на близьких, на страждання, написане на їх обличчях.

Так багато людей страждає, голодні, смутні, чекає допомоги. Учини, Господи, щоб ми зрозуміли необхідність дрібних жестів і вчинків для служіння ближньому, дай нам вразливість Вероніки, відтискуй в серцях наших Твоє обличчя. Відмовлю собі в приємності у цьому тижні, а зроблю її подрузі, колезі, комусь із своїх близьких, відвідаю хворого колегу, сусіда, це мій подарунок для Тебе, страждаючий Христе.

Ісус вдруге падає під хрестом

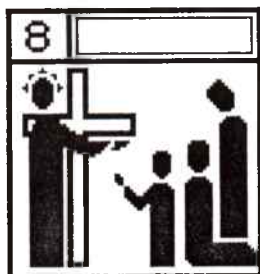
Збільшилась втома, жара, тягар хреста - Господь Ісус знову падає. Це падіння болючіше від попереднього, бо ті рани ще не загоїлися, але знав, що треба встати, зібрав свої сили, піднявся.

Дякуємо Тобі, Господи, за цей приклад. Ми також падаємо, а часом дорослі нас перевертають, лишають родинного тепла, покидають, застосовують насильство. Дивимося на дітей, помираючих під час війни, хоч вони нічого злого не зробили - це світ дорослих приготував їм таку долю. Бачимо, як з великим зусиллям піднімаємося. Зробимо все, щоб не додавати тягар гріхів Тобі. Допоможи нам, щоб ми вміли підноситися зі своїх малих падінь, виробили в собі витривалість до боротьби зі своїми повторюючимися гріхами. Молимося до Тебе за дорослих, за тих всіх, котрі не знають, як повинні любити своїх дітей, за

тих, котрі покидають дітей в дитячих будинках, за тих, котрі забувають про батьківську і людську відповідальності за свої справи.

Дякую Тобі, Христе, за наших батьків, котрі з любов'ю і посвяченням дбають про наше щоденне виховання.

**Ісус втішає жінок,
що плачуть**

Господь Ісус на своїй хресній дорозі зустрічає жінок, котрі оплакують Його страждання і муку, на мить затримується, забуває про свій біль і звертається до них: “ не плачте наді мною, лиш над своїми дітьми”. Ці тверді слова мають зворушити їх сумління, наповнити піклуванням про виховання своїх дітей. Нагадує батькам про їх відповідальність за виховання дітей. Батьки передають своїм дітям заповідь любові до Бога й ближнього, та дбають, щоб не зійшли на злу дорогу.

Господи Ісусе, ми любимо своїх батьків, хочемо допомогти їм, будемо допомагати один одному в додержуванні Твоїх законів, щоб колись ми разом спільно могли тішитися вічним щастям.

Господи, вчини, щоб я умів усвідомити батькам, що моє спасіння залежить також і від них. Допоможи їм, Господи.

**Ісус втретє падає
під хрестом**

Кати спішать, пхають Ісуса, а Він не має сили. Падає третій раз. Це падіння найболісніше.

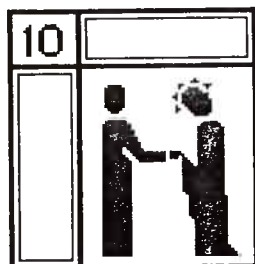
Господь Ісус показав нам, що з кожного падіння, навіть найгіршого, можна і треба піднятися і йти далі.

Наші слабості спричиняють, що сумніваємося в шанс підняття, хочемо лишитися в гріху, а проте ж Ти, Господи Ісусе, через Таїнство покути і Євхаристії

допомагаєш нам піднятися.

Яке наше відношення до катехези? Дякуючи катехетичній науці, пізнаємо способи і можливості виправлятися і достойно жити. Ісусе, Ти вже знаєш, що може перед Тобою стоять майбутні батьки, священники, черниці. Дивимося, як підносишся з падіння, щоб ми завжди вміли Тебе наслідувати, підніматися і допомагати іншим.

Ісус роздягнений з шат

Господи Ісусе Христе, забрали від Тебе все, тепер здерли з Тебе навіть одяг. Позбавили Тебе також волі, а ще зазіхають на Твоє життя. Не одяг прикрашає людину, а чистота душі й багатство серця - цього ніхто нікому забрати не може, хоча жадібність людська є велика.

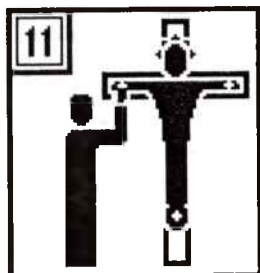
Господи Ісусе, нас також обдирають із гідності, підсовують листи, фільми, образуючі нашу гідність. Ті, хто для нас їх підготовлює, забули, що людське тіло є святинею Святого Духа.

Господи, Ти є чистим даром для Бога, для людей, для світу. Просимо Тебе вчини, щоб ми вміли завжди бути добрими для другої людини, для ближнього, щоб ми, даючи, ніколи не нищили гідності. Раніше, ніж візьму до рук пресу, касету, книжку - подумаю, чи вона не нищить моєї гідності, сам з належною пошаною буду звертатися до кожної людини.

Дякуючи Тобі, Господи, за вільну волю, дякуючи їй можу вибирати між добром і злом. Підтримуй мене своєю міццю і силою, щоб я умів вибрати добро та інших обдаровувати ним .

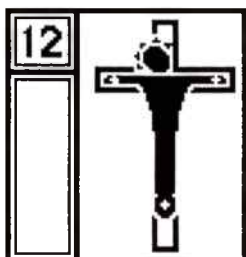
Ісус привитий до хреста

Господи Ісусе, прибили Тебе до хреста, а Ти молишся за катів: “Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять”. Ми так легко підкоряємося злості, заздрості, мстивості, так важко нам пробачати тим, котрі нам зле вчинили, образили, докучили, скривдили.

Христе, тяжко нам себе перебороти, пустити в забуття, дарувати провини. Ми затяті й злопам'ятні. Наші серця бунтуються проти людської невдячності, а проте, Ти, до нас Ісусе говорив: “любіть ворогів ваших”. Часто про це забуваємо.

Із соромом схиляємо голови, дивлячись на Твою великодушність і благаємо: навчи нас, Господи Ісусе, щирим серцем пробачати провини ближнім. Нині пробачаємо всім і самі просимо вибачення в тих, котрим заподіяли кривду.

Ісус вмирає на хресті

Господи Ісусе, помираєш на хресті, але навіть у хвилину страшного конання не забуваєш про злочинця, котрий жаліє за свої гріхи. “Нині ще будеш зі Мною в раю”. Показуєш, як велика Твоя любов і як дуже потрібне наше розкаяння, визнання провин і бажання переміни життя.

Кожне життя колись має кінець, але ніхто з нас не знає, коли стане перед Твоїм Маєстатом. Нехай свідомість зустрічі з Тобою товаришує нам у кожну хвилину і допомагає жити в єдності з Тобою.

Сьогодні молимося при Тобі, умираючий Христе, за тих усіх, котрі в цю хвилину конають. Нехай любов до Тебе відкриє їм небо. Господи, не дивися на наші гріхи, лише на нашу любов до Тебе і Твоєї Найсвятішої Матері.

Мати, Ти подарувала чудовий

медальйончик і заохочуєш до зітхання: “О Маріє, без гріху почата, молися за нами, котрі до Тебе прибігають”. Нині прибігаємо до Тебе з проханням про спасіння для всіх помираючих, особливо для помираючих дітей. Буть з ними у хвилину конання і веди до Свого Сина.

Ісус знятий з хреста

Господи Ісусе, після Твоєї смерті тіло зняли з хреста і віддали Матері. Що відчувала Мати, приймаючи на лоно своє мертве дитя? Багато наших матерів пережило смерть своїх дітей, але не кожній дано було помити і положити в домовину їх тіла. Страждальна Мати, допоможи пережити тим матерям нескінченну трагедію їх сердець, вгамуй біль, вкажи дорогу до Божого Милосердя.

Кожне материнство об'єднується з

працею, відреченням, стражданням, але і з радістю. Хочемо нашим мамам надавати радощі, любимо їх і просимо Тебе, Найсвятіша Мати, рознести нашу любов і любов наших мам, нехай палає ясным полум'ям.

Перепрошуємо наших мам за прикроші, за завданні кривди, і дякуємо за працю, старання, дякуємо за любов і віру.

Ісусе, котрий з любові до нас віддав життя, допомагай нашим мамам, благослови їх і бережи від лукавого. Нехай в здоров'ї тішаться нашою любов'ю і вдячністю.

Ісус покладений
до гробу

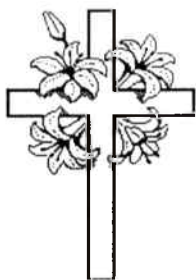
Стоїмо при Твоєму гробі, Господи Ісусе. І може здаватися, що все скінчилося трагічно. А проте Ти говорив, Ісусе, “що зерно повинно вмерти, щоб дати врожай”.

Треба нам померти для гріху, щоб ми могли воскреснути. Твоя смерть, Господи, була явним доказом цього. Ти дозволив сумніваючому Фомі вложити руки в свої рани, щоб він повірив у Твоє воскресіння.

Колись і ми помremo, зустрінемося з Тобою на суді обличчям в обличчя. Сьогодні відрікаємося від наших гріхів, обіцяємо вірно Тобі служити, приєднуємося до Твоїх страждань, бо знаємо, що чекає нас воскресіння.

Христе, у цьому гробі є для нас надія. Дозволь нам зберегти дитинство до кінця наших днів, адже Ти сам сказав: “Якщо не будете як діти, не увійдете до небесного царства”. Хочемо бути завжди простими, як діти, спрагненими, як вони, і як вони повними довіри і доброти. Збережи в нас, у наших батьків і ближніх Твоє дитинство.

*З польської переклала
Владислава Криницька*

ХРЕСНА ДОРОГА

ВСТУП

Скажи мені, Христе, чому людство і створіння мусять йти хресною дорогою? Чому світ повен крику, плачу і стогону? Адже після Тебе не повинен ніхто вже йти цією дорогою, якщо Ти відкупив світ... А може тільки зробив благородним терпіння? Може це покликання, якеś завдання, що Твої створіння можуть брати участь у Твоїй хресній дорозі? Може, але ніхто не хоче терпіти! Подивись! Навіть хробак втікає перед розтоптанням, а що ж

людина... Ти інакше. Вийшов напроти терпіння. Пробую Тебе зрозуміти, йти за Тобою думками. Твоєю дорогою...

СТАЦІЯ I

Ісус перед Пилатом

Пилат був язичником і ненавидів євреїв. Що його схилило, що так вперто боронив Тебе? Аж до моменту, коли під загрозою стала його кар'єра, вжив усіх аргументів, щоб Тебе боронити! Він, звиклий до боротьби гладіаторів, апелював до людських почуттів юрби, взиваючи: *Ось людина!* Але тоді, коли сам через це відчув себе під загрозою, тоді видав на Тебе вирок смерті. Хоча сам ствердив, що жодної вини в Тобі не знаходить. Християнство осудило Пилата. Видали ми йому вирок. А чи себе засуджуємо так само, коли признаємося до Христа тільки до моменту, коли нам особисто це не загрожує? Бо той суд над Тобою, Христе, постійно триває. Завжди стоїш перед історією, переді мною. У другій людині, котру я так легко і так часто осуджую. На Тебе тоді видаю вирок...

СТАЦІЯ II

Ісус бере Хрест

Кожен говорить про своє терпіння, що це хрест. Але рідко хто дає собі справу з того, чим було несіння Хреста, чим завжди є несіння хреста... Хрест. Доки Ти не взяв його на плечі, завжди вважався за знак ганьби і презирства. Лише від того дня, коли Ти взяв його на плечі, погодився на Хрест. Лише від того дня... З пошаною дивимося на Твій Хрест, стаємо на коліна, значимо ним все, що для нас дороге. Доки це Твій Хрест, на котрий Ти погодився. Але коли це стає мій хрест, поводжуся так, як би це надалі був ганебний знак презирства, котрого треба уникати і скидати з себе на інших. Коли б взагалі ніколи не було того дня, у котрому вийшов напроти хреста. Дай зрозуміти Хрест, навчи погодження на Хрест... Погодження на себе, на свою долю.

СТАЦІЯ ІІІ

Перше падіння

Чому впав? Адже знав, що хочемо сильного Бога. Героїв імпонуючих нам фізичною силою чи талантами, а часто і багатством. Чому Ти впав? Чи знав - знав напевно- на яке випробовування наразив нашу віру в Тебе? Той, через котрого і для котрого все, споневірений у пороху вулиці і під чоботами воїнів... Адже знав, що не туди дорога до нас. А однак... а однак вибрав таку дорогу. Чому? Ми прославляємо тебе у воскресінні, але трудно, як же трудно нам повірити в Тебе в твоїх падіннях під тягарем Хреста. Ти знав, чим нам заімпонуєш, однак, Ти впав. Чи ж для того, що хочеш підняти всіляку слабкість? Хочеш навчити людство пошани до слабкості! Ми все вміємо, тільки не можемо навчитися саме цієї пошани. Навчи нас Себе, а в наших падіннях бережи в нас бажання підведення, надії підведення, сенсу підведення...

СТАЦІЯ IV

Христос зустрічає свою Матір

Христос зустрічає свою Матір. Чому не вмерла у Вербну Неділю? Була б щаслива і була б Матір'ю царя, а не засудженого. Ти однак ціле життя жадав від неї таких великих жертв. Чому ця жінка, найближча Тобі, все-таки так улюблена Тобою, була так сильно випробувана? Лише на Хресті піклуєшся про її долю. Кожна людина хоче мати докази любові, а коли її немає, так важко жити і вірити. Вона вірила. Тепер, коли її зустріла в такому стані на вулиці з Хрестом, теж вірила. Може тільки Вона одна - єдина. Тому що всі все-таки тоді покинули Тебе і повтікали - зі страху про себе. Але Мати... Вона ніколи не покидала Сина. Таку віру мати, так Тебе розуміти, також коли ми під тягарем власного хреста...

Мати, навчи нас вірити, вірити незважаючи ні на що, так як Ти вірила.

СТАЦІЯ V

Симон допомагає нести Хрест

Часом прославляємо Симона під небеса, часом зменшуємо його, бо його допомога була під тиском. Примушено його, щоб допоміг нести Хрест... А все-таки був він звичайною, зовсім звичайною людиною. Повертався з роботи в полі. Хотів вмитися і сісти до ритуальної вечері, на котру чекав з радістю цілий рік. Хотів теж зберегти релігійне правило, котре говорить, що не можна дотикатися приреченого, тому що буде нечистим ритуально. Забув про найважливішу заповідь - про любов до ближнього.

Це правило про ритуальну чистоту було йому навіть на руку. Але чи ми поводимося інакше? Чи ми не закриваємося дрібними правилами, щоб уникати великих заповідей? Неодноразово перебільшуємо дрібні правила, щоб не накладати на себе тягара великої доброти, на котру чекаєш, Господи, у змучених життям людях, моїх братах. Ти сказав, що будь-що вчинимо другій людині - Тобі вчинимо. Отже, якщо другому допоможу,

то Тобі допомагаю... Симоне, випроси нам розуміння тієї правди, початкової християнської правди...

СТАЦІЯ VI

Ісус зустрічає Вероніку

Якась жінка продирається через кордон воїнів і натовп ротозіїв, жадаючих сенсації. Ти мусив страшно виглядати, мусив страшно терпіти, якщо твій вигляд викликав в ній аж таку відвагу і пхнув її до такого рішення. Продерлася і дійшла до Тебе. Чим могла допомогти, безпорадна? Єдине, що їй диктувало жіноче серце: хустиною, котру мала під рукою, може мимоволі з голови знятою, витерла Тобі лице, запорошене і закривавлене. Витерла, а властиво видобула на яв, відкрила людям найпрекрасніше лице людини. Щоб ми бачили - і на всі віки запам'ятали. А Ти залишив їй на тій хустині, мабуть, вічний відбиток свого лица. Щоб нам легше було в кожному змученому людському лиці розпізнавати Твоє лице. Щоб ми, так само охоплені жахом кожного терпіння людини, так само поспішали з допомогою. Хоча б

тільки із добрим словом, хоча б із співчуваючим поглядом... Щоб ми ніколи не обминали терпіння інших...

СТАЦІЯ VII

Ісус падає другий раз

Може спіткнувся за камінь вибоїстої дороги, може вже не вистарчило в Тебе сил - перекинувся знову... Так, як людина інколи падає, коли хрест життя здається не до піднесення. Так, як я падаю на своїй дорозі. А власне це потрібно сказати, хіба так якимось, що Ти падав на своїй дорозі тому, що я падаю. Бо Ти мою дорогу взяв за свою. Падаю я, але коли встаю, встаю Твоєю міццю. У своєму падінні схиляєшся наді мною і підносиш мене. І знову йдемо разом - Ти і я за Тобою... Ти однак великий, понад усе розуміння великий, у тому великий, що всі підводимося Твоєю міццю, так як Ти падаєш під тягарем наших слабкостей, котрі добровільно взяв на Себе. Ким я власне є, що коштував Тобі аж стільки? Твоє падіння - це одночасно доказ про Твою... велич. Дай мені зрозуміти мою людську велич, борони її в

мені, Христе, мій Спасителю...

СТАЦІЯ VIII

Ісус зустрічає плачучих жінок

Продерлися і вони через кордон воїнів і ротозіїв. Навіть не для того, щоб Тобі допомогти, але просто над Тобою плакати. І тоді Ти перервав мовчання - говорив про зелене дерево, про сухе дерево. Як це прийняли ті жінки? Може чекали похвали, або виразу вдячності з Твого боку. Але Ти не спішиш хвалити. Ти хочеш, щоб ми були зеленим деревом, як Ти, і може тому рідко нас хвалиш.

СТАЦІЯ IX

Ісус падає третій раз

Уже недалеко Голгота. Уже так недалеко. Але і сили Твої на закінченні. Знову впав. Що почув від жовнірів, коли впав третій раз? Може дано Тобі за приклад двох разом із Тобою ідучих злочинців, котрі однак йшли.

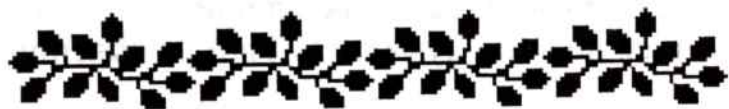
Але вони не були бичовані так, як Ти.

У понятті тих примітивних жовнів вони були гідні повної пошани. Ти був гідний лише їх презирства. Якими обманливими є людські суди. Ти, котрий падаєш третій раз, зносиш тільки ворожі нарікання, навчи нас мудрості вірно оцінювати.

СТАЦІЯ X

Христос оголений з шат

Нарешті у мети цієї страшної дороги. Здирають з Тебе шати і готують до розп'яття. Дають ошоломлюючий напій, щоб Ти не чув усієї жорстокості., яка є перед Тобою. Але Ти не хочеш нічого, що зменшувало б або обмежувало в будь-який спосіб свідомість прийнятих терпінь смерті. Хочеш усе пережити до кінця, з повною свідомістю. Бо це все прийняв Ти за нас, за мене, за всіх людей. Тому що Тільки Ти один знаєш, скільки варта є людина, скільки я для Тебе є вартим. Стільки, скільки Твоє життя, стільки, скільки Хрест.

СТАЦІЯ XI

Ісус прибитий до Хреста

Зараз починається те найгірше. Що думав, коли прибито Твої руки до Хреста? Коли потім двигано Хрест разом із Тобою з болем. Коли дивився на тих усіх людей під Хрестом... на тих усіх, котрі на протязі віків будуть повторювати ту страшну сцену в своїх гріхах, чи побачив також і те, що десь далеко стою і я? Говорив уже з Хреста: “Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять”. А значить для того це все, для того Хрест, Твоя смерть, щоб нам було відпущено.

СТАЦІЯ XII

Ісус умирає на Хресті

Здається, що представники цілого людства згромадилися під Хрестом. Анна і Каяфа прийшли оглядати кінець свого ворога. Фарисеї, котрих осуджував за лицемірство і фальшиву побожність. Римські жовніри, котрим всерівно кого розпинають. Є сотник, людина яка не боїться логічно думати. Є Твій улюблений

учень, Йоан. І є Мати. А Ти витягуєш руки над ними всіма, бо вмираєш за ціле людство. А значить, за мене, щоб і я жив.

СТАЦІЯ XIII Зняття з Хреста

Декілька осіб не сядуть того дня до пасхальної вечері, тому що будуть ритуально порочні доторком померлого. Чи здавали собі справу з того, що відмовилися від того традиційного обряду, бо народилася нова релігія. Останній Агнець - дійсний той, котрого передвіщало тільки невчинне вбите звірятко - став убитим. Той Агнець, котрий змиває гріхи світу. Ті всі, котрі там були, мабуть, не здавали собі з того справи, але ми з відстані двох тисяч літ бачимо. Плачучи над померлим, але все таки в тому моменті постає християнська Церква.

СТАЦІЯ XIV

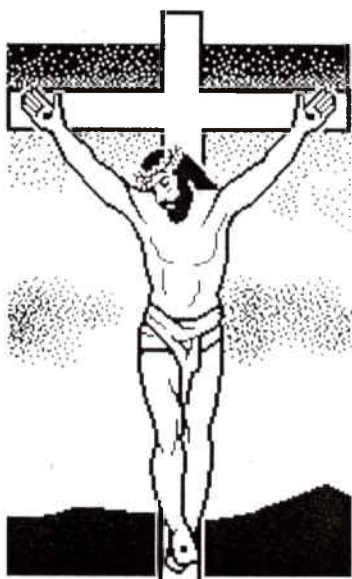
Покладення до гробу

Анна і Каяф, однак, не такі певні своєї перемоги. Не цілком спокійні. Бо пригадали собі, що Він передвіщав воскресіння. Вимагали варті і печатки. Думаючи, що в цей спосіб закриють Тебе в могилі на віки. Як же помилилися. Встав живий, так як це оголошував. Віримо тим, котрі Тебе бачили. Але передусім віримо в Твої слова. Ти говорив, що воскреснеш і ми також воскреснемо. Через те, що Ти воскрес.

Йоанна Герц

*Переклад з польської здійснила
молодь Острога та Здолбунова
на Зустрічі Католицької Молоді,
яка відбулася в Рівному
8-9 квітня 1995 року*

ХРЕСНА ДОРОГА ХВОРИХ

Стація I

Ісус засуджений на смерть

Ісус, засуджений на смерть.
Засуджений за любов до людини, до мене.
Любов заміняє вирок на акт вільної волі:
“Дуже прагну спожити цю Пасху з
вами...”, - сказав Ісус ввечері перед

Мукою.

Дозволь мені, Господи, прийняти хрест хвороби, терпіння, не як “вирок”, але як акт вільної любові до Тебе, а також до душ, котрі потрібно звільнити від ярма гріха, холодності. Дай, щоб ніхто не був засуджений на вічне відірвання від Твоєї любові.

Стація II

Ісус бере хрест на свої плечі

Ісус взяв хрест на плечі. Взяв добровільно. Примусила Його любов. Як же важко простягнути руки до хреста. Як же важко сказати: “Нехай буде Твоя воля”. Це не нашою людською мірою.

Тому візьми, Ісусе, мої думки, мою волю, моє серце і приготуй до несіння хреста, Твого хреста. Тому, що кожний був допущений до хреста через Твою мудрість, повну любові. З щоденних хрестиків збудую драбину до неба.

Стація III

Ісус падає під хрестом

Падіння, яке є підняттям? Твоє падіння - моє підняття. Це Ти падаєш на землю, щоб мене піднести до неба. Це ти мурзаєшся порохом землі, щоб мене вдягнути в шати, виблискуючі благодатями. Це ти раниш своє Тіло, щоб мене вилікувати від душевних ран.

Господи, Котрий упав для підняття багатьох, піднімай нас із безустанних падінь у гріх та піднось до вершин покайної любові, як вчинив із нашою сестрою - Магдалиною.

Стація IV

Ісус зустрічає свою Матір

Зустріч із Матір'ю. Мати завжди стає на дорозі терплячої дитини. Мати інстинктивно відчуває рани сина. Тільки вона може їх залікувати, загоїти. Тільки її любов - оздоровлюючий пластир.

Матір, поміть у ранах Твого Сина також мої рани, у Його сльозах також мої

сльози, у Його терпіннях також мою біль.
І як не залишила Його ні на хвилину, так
не залишай мене в моєму опущенні.
Пригадай слова Ісуса: “Це Твій Син”.
Маріє, будь мені Матір’ю.

Стація V

Симон з Киринії допомагає Ісусу нести хрест

Симон був примушений. Допомога з примусу. “Дім погідної старості”. Дім старців, хронічно хворих. Суспільна опіка. “Карітас”. Отже, допомога від установи, з примусу, з милості. Як же часто така допомога болить. У ній бракує серця, почуттів любові.

Господи, Котрий відданий був на таку “допомогу” з примусу, дозволь, щоб також у ній і через неї бачити Тебе, Твоїх посланців, тепло Твоєї нескінченної любові. “Жаль мені люду”. Адже Твоя любов має нескінчену кількість імен.

Станція VI

Вероніка витирає Ісусу обличчя

Хустка Вероніки. Адже це я. Це мої болі, терпіння, недоспані ночі. Це мої розпачі та зневіряння. Це кривавий піт моїх боязней і побоювань. Я є хусткою Вероніки.

Господи, придивися Твоєму Божому Обличчю в дзеркалі мого терпіння. Адже я створений на образ та подобу Бога. Також у терпінні. Господи, не відвертай від мене свого обличчя, хоча я забув би дивитися на Твоє обличчя.

Станція VII

Ісус вдруге падає під хрестом

Терпить не лише моє тіло, але також і моя душа. Падаю не тільки фізично, але й духовно. Кривавлять рани тіла, кривавлять рани душі: гріх. Від мене йде Боже життя, освячуюча благодать, надприродність.

Господи, доки вилікуєш тіло - вилікуй душу, доки загоїш рани, віднови життя

благодаті, доки відновиш мені землю, віднови мені надію неба, бо “що допоможе людині, хоча б цілий світ здобула, а душу загубила?”

Стація VIII

Ісус втішає жінок, що плачуть

Зустріч із співчуваючими жінками. Співчуття потрібне хворим, терплячим. Тягар терпіння розділяється тоді на більше осіб. Співчуття - знак любові. Щасливі хворі, котрі знаходять у своєму оточенні добрі, милосердні серця.

Ісус, приймаючи співчуття, виявив піклування за душі тих, котрі Йому співчували. Адже душа набагато важливіша від тіла. Ісусе, вчини, щоб піклування про свою душу, хвору через гріх, довірив Твоїм слугам - священикам - у Таїнствах Покути та Євхаристії.

Станція IX

Ісус втретє падає під хрестом

Третє падіння. У міру поглиблення хвороби і просування років, падіння духу щоразу частішають. Вичерпується терпіння, послаблюється нервова система, поглиблюється пустка і безнадійність.

Тут уже ніякі земні ліки, ані жоден чудотворець не допоможуть. Лише Той, хто підносячись із останнього падіння, одночасно підняв усіх, хто Йому довірився. Отже, ніколи не переставай взивати з дна своїх слабостей і падінь: Ісусе, довіряюся Тобі.

Станція X

Ісус роздягнений з шат

Ісус став на вершині Кальварії - на горі Найсвятішої жертви. Звідти охопив поглядом усю земну кулю, усі покоління цієї землі. Також побачив усіх терплячих - тілом і душею, усіх, котрим бракує сил до несіння хреста.

Ісусе, поглянь також на мене, на мої фізичні та духовні біди, а потім скажи до Отця: “Отче, відпусти йому, тому що не знав, що чинив”. А до Матері: “Мати, це син Твій”. А до моєї душі: “Ще сьогодні будеш зі мною в раю”.

Стація XI

Ісус прибитий до хреста

Прибиті руки і ноги, голова і серце, душа і тіло. Я також прибитий до помешкання, до кімнати, до ліжка. Вже не можу ходити, читати, писати. Вже покинули мене всі сили та здібності. Я покладаюся на інших, залежний від Бога.

У цьому останньому покиненні залишився в мене тільки Ти, о Ісусе. Лише Твої прибиті руки можуть дати мені свободу. Лише Твої прибиті ноги можуть мені вказати дорогу миру. Лише відкрите Серце може навчити мене любові. Боже, будь милостивим до мене грішного.

Стація XII

Ісус вмирає на хресті

“У руки Твої, Господи, віддаю мій дух”. Віддаю Тобі моє зболіле тіло, мою втомлену душу, мою зневірену надію, моє поранене серце. Тобі віддаю всі дні та ночі, які лишилися мені, сходи і заходи сонця, всі смутки та радості.

Господи, прийми цю пригоршню спаленого попелу, ці рештки доброї волі, ці останні спалахи надії та надихни мене Твоїм Святим Духом, Котрий відновить обличчя цієї землі та оживить моє прагнення до життя в Тобі та з Тобою.

Стація XIII

Ісус знятий з хреста

Матір, зніми мене з хреста, який не є хрестом Твого Сина. З хреста тілесності, бувальщини, марності, егоїзму, гніву, нетерпеливості, нарікання, скарження, незадоволення. Цей хрест такий важкий, тому що на ньому немає Ісуса, тому що приготувало мені його моє самолюбство.

Матір, прибий мене до хреста, на якому є Твій Син - Ісус. До хреста благодаті, терпеливості, покори, жертви, переживань. Прибий мене до хреста, на якому помирала втілена Любов, повна співчуття, милосердя. Тільки цей хрест запевнить мені спокій серця, любов до ближніх і впевненість у вічному щасті.

Стация XIV

Ісус покладений до гробу

Терпіння, хвороба, біль не провадять до гробу, до безсенсовності, до пустки. Гріб став місцем тріумфу, воскресіння. “Хто вірить у Мене - хоча і вмере, буде жити”. Вмираючи, ідемо до Життя; терплячи, спосібимося до Щастя; борючись, прямуємо до Перемоги.

Воскреслий Господи, нехай це марево, чекаючого на мене щастя, не покидає мене в години випробувань, боротьби, терпіння. Нехай завжди світить ясным блиском чекаючої мене слави. “Витріть уже сльози, плачучі, ... бо Господь воістину воскрес. Алілуя”.

*“Blaski cierpienia. Modlitewnik chorych”
Parafia Św. Cyryla i Metodego, Hartford,
З польської переклала
Ірина Мороз*

ХРЕСНА ДОРОГА

Вступна молитва

Господи Ісусе Христе, йдучи Твоєю Хресною дорогою, ми будемо пригадувати собі Твій великий хрест, Твоє велике страждання, Твою велику смерть. Часто ми прагнемо з'єднатись з Твоїм великими стражданнями, але навіть в наших малих стражданнях нам не вистачає терпеливості, і ми забуваємо про наші побожні прагнення, а саме через вірність в малих речах стелиться велика дорога до життя вічного. Відкрий нам очі на те, що мале і болісне в нашому житті.

Стація I

Ісус засуджений на смерть

Нас не засуджують на смерть. Інколи висловлюють тільки одну критичну думку щодо нас, одне не приємне нам

зауваження, і цього вистачає, щоб ми обурилися. Дай, Ісусе, покірно зносити малі вироки, які інші виносять нам.

Станція II

Ісус бере хрест на свої плечі

Часто вистачить одного недоброзичливого погляду на нас, і ми вже уникаємо того малого хрестика. Вірність у малих речах говорить про те, що ми дійсно любимо Ісуса.

Станція III

Ісус падає під хрестом

Господь Ісус падає під великим, важким хрестом. Йому дуже боляче, але Він знає, за що страждає. Часто наш егоїзм призводить до того, що ми падаємо під будь-яким малим хрестом у нашому житті.

Стація IV

Ісус зустрічає свою Матір

Не раз на могилах можна прочитати: “Покійний просить помолитися за його душу “Радуйся, Маріє”. Часто і в нашому щоденному житті, серед щоденних труднощів нам потрібно прочитати те одне “Радуйся Маріє”, нагадати душі, що вона повинна бути рабою Господньою навіть у найменших справах.

Стація V

Симон з Киринії допомагає Ісусу нести хрест

Коли ми прагнемо здійснити, щось велике, згадаймо малого Симона Киринейнина, що несе великий хрест.

Стація VI

Вероніка витирає Ісусу обличчя

Ми дивуємося відвазі Вероніки, але увесь час боїмося за себе. Скільки разів протягом дня ми думаємо тільки про себе!

Стація VII

Ісус вдруге падає під хрестом

Стільки в нашому житті є малих падінь! Наприклад, наша ненадійність. Покладаймо надію на Бога, і Він завжди дотримає свого слова. Ми можемо завжди Йому довіряти.

Стація VIII

Ісус втішає жінок, що плачуть

Як все-таки часто ми оплакуємо великим плачем те, що насправді мале в нашому житті. Скільки є непотрібних грішних сліз.

Стація IX

Ісус втретє падає під хрестом

Шукати того, що велике, але не бути вірним Богу в малих речах - це справді падати.

Стація X

Ісус роздягнений з шат

Як все-таки часто ми западаємо в розпач тільки тому, що хтось забере у нас одну малу річ, яку ми отримали на згадку від когось, або коли хтось позбавить нас запланованої радості. Тоді ми відчуваємо себе приниженими. Та згадаймо про

справді приниженого, але смиренного Бога - роздягненого Ісуса. Як все-таки часто ми тільки удаємо принижених, плачемо над тим, що хтось зачепив наше самолюбство.

Стація XI Ісус привитий до хреста

Нерідко ми найгірше поводимося тоді, коли нас прибивають однією

маленькою шпилькою до малого хрестика. Іноді досить однієї маленької образи, щоб викликати в нас бунт і гнів.

Стація XII

Ісус вмирає на хресті

Тільки смерть завжди велика. Один з мислителів сказав, що смерть - це таємниця, яка очищає людину. Вірність Богу в маленьких справах щоденного життя - це і є справжнє, велике помирання для свого "Я".

Стація XIII

Ісус знятий з хреста

Життя Божої Матері було на вигляд дуже одноманітним і повсякденним. Малий Віфлеєм, малий будинок у Назареті, одні віфлеємські ясла, один ослик під час втечі до Єгипту, тільки два голуби під час пожертвування. Але Її скромне життя було великим, тому що в найменших речах було вірне Богу.

Станція XIV

Ісус покладений до гробу

Ми часто нарікаємо на те, що наше повсякденне життя складається з сірих безрадісних буднів. Малі прикрощі, малі клопоти, малі хрести. Усі не раз такі безнадійні... Побоюємося, що все це відкриє нам пустку життя. Однак, якщо ми будемо вірні Богу в малих речах, то дійдемо до пустого гробу, який є початком нового життя з Богом у вічності.

Молитва

Св. Августин колись сказав: “Те, що мале, малим є, але вірність Богу в малих речах є нашою величчю”. В наших малих клопотах, зустрічаючись з повсякденними хрестиками, зберігаймо вірність Богу. Через малі речі веде велика дорога з Ісусом. Хай всі ці думки допомагають нам під час іспиту совісті, хай освітлюють нашу душу.

[“Християнський молитовник”,
Красилів, 1995, стор. 101-111.]

ХРЕСНА ДОРОГА

Стація I

Ісус засуджений на смерть

ПІСНЯ

Уже засуд є готовий,
Вже Пилат вмив руки з крові.
На хрест, на хрест засудив Месію,
Христа, Христа, світа всю надію.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація II

Ісус бере хрест на свої плечі

ПІСНЯ

Смерти знак уже готовий,
Знак жертвовної любови.
Ісус, Ісус радо хрест приймає,
Хресний, хресний похід зачинає.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація III

Ісус падає під хрестом

ПІСНЯ

Звільна Христос поступає,
Та під Хрестом упадає,

Мліє, мліє з надміру терпіння,
Ллється, ллється кров аж на каміння.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація IV Ісус зустрічає свою Матір

ПІСНЯ

Мати як сина узріла,
З болю свого серця мліла.
Сину, сину - жалісно ридала,
Землю, землю сльозами скропляла.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація V

**Симон з Киринії допомагає Ісусу
нести хрест**

ПІСНЯ

Там Христа хрест придавляє.

Що йти далі сил немає.

В поміч, в поміч Симеона дали,

Нести, нести хрест йому казали.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,

Сине Божий, помилуй нас.

Стація VI

Вероніка витирає Ісусу обличчя

ПІСНЯ

Вероніка із любові

подає платок Христові.

З поту й крові Ісуса втирає,

Й образ лиця на платку лишає.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація VII

Ісус вдруге падає під хрестом

ПІСНЯ

Сила Христа залишає,
І Христос знов упадає.
Часті, часті гріхи є причина
Того, того упадку Бога-Сина.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація VIII

Ісус втішає жінок, що плачуть

ПІСНЯ

Це жінки побожні бачуть,
І над Христом жалко плачуть.

Плачте, плачте та не надо мною,
Радше, радше плачте над собою.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація IX

Ісус втретє падає під хрестом

ПІСНЯ

Сила Христова маліє,
Ісус втретє падає - мліє!

Тілом, тілом до землі припадає,
Духом, духом до Отця злітає.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація X

Ісус роздягнений з шат

ПІСНЯ

Вийшов на Голготу -гору,
Цар ангельського хору.
Одяг, одяг там з нього здіймають,
Жовčiu, жовčiu його напувають.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація XI

Ісус привитий до хреста

ПІСНЯ

До хреста Христа прибили,
Руки й ноги пригвоздили.
Тече, тече кров дорогоцінна,
Злоба, злоба гріхів тому винна.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація XII

Ісус вмирає на хресті

ПІСНЯ

Полишив престол небесний,
Вибрав тут жертівник хресний:
Себе, себе за нас жертвувати,
Всіх нас, всіх нас з небом поєднати.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,

Сине Божий, помилуй нас.

Стація XIII

Ісус знятий з хреста

ПІСНЯ

Тіло Боже з хреста зняли,
Рідній Матінці віддали,
Мати, Мати тіло свого Сина,
Слізьми, слізьми своїми зросила.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

Стація XIV

Ісус покладений до гробу

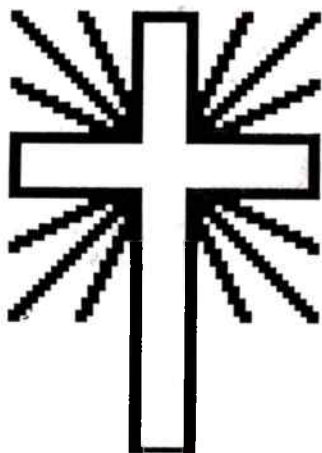
ПІСНЯ

Тіло Боже в плащаниці,
Положили до гробниці,
Бога, Бога живого в Сіоні,
Земля, земля скрила в своїм лоні.

Перетерпівший за нас страсти, Ісусе
Христе,
Сине Божий, помилуй нас.

ПІСНЯ НА ЗАКІНЧЕННЯ

Марна була втіха ада,
Марна всяка хитра зрада!
 Марна, марна і печаль ворожа -
 Славно, славно встане правда Божа!
Тож ми Христу поклонімся,
І всі щиро помолімся:
 Христе, Христе, славим Твої страсти!
 Зволь же, зволь же наші душі спасти.

З М І С Т

З Євангелія Св. Марка	5
Як відправляти Хресну Дорогу?	9
Хресна Дорога для дітей	11
Хресна Дорога (<i>Йоанна Герц</i>)	30
Хресна Дорога хворих	43
Хресна Дорога (<i>"Християнський Молитовник"</i>)	54
Хресна Дорога (співом)	54

"Волення з Волині"
Україна, Рівненська обл.
265620 м. Остріг,
вул. Кардашевича, 1

